

проповѣдници. Метотий былъ много добръ живописецъ, та му исписалъ страшный сждъ, отъ кой-то Борисъ много ся-уплашилъ.

На Бориса царуване-то было много злочесто, доклъ былъ язычникъ: той поискалъ да си отврне на Сръбіе-ты за несполукъ-тѣ на татка си Пресеяма, нѣ неможилъ да сполучи, та ся-принудилъ да ся-прѣговори. Боюеве-ти му съ Византийци-ты (843 — 852), сѣште така были безславни. Мѣчилъ-ся да направи съѣзъ съ Паннонскы-ты Словѣне сряшто Франкы-ты (853 г.), нѣ не сполучилъ. Най-сетнѣ, въ 859 год., Българинъ сполѣтѣло страшенъ гладъ и моръ; народъ-тѣ гинѣлъ, та Борисъ ся-сбрѣкалъ и незнаелъ што да прави, а въ сѣшто-то врѣмя Византийци-ти, като го видѣли на тѣсно, зели да го плашатъ съ бой. Това непрѣкъсенъто тягло много подѣйствовало въ Бориса. Той мислилъ че това тягло ѣ Божіе наказание, пратено нему, зашто-то видѣлъ истинѣ-тѣ и ѣ не повѣрвалъ. Борисъ ся-помолилъ на християнскый Богъ и тутакси народно-то тягло поулекнѣло; Българина ся-сѣвзела, и Борисъ повѣрвалъ въ Христа. Той писалъ на византийскый царь Михаила и му обадилъ, че желае да ся-покрѣсти. Византийскый царь ся-зарадвалъ много за това нѣшто и тутакси свръзалъ траенъ миръ и съѣзъ съ Българскый владалець и устѣпилъ на Българинъ область Загоріе, коѣ-то была много врѣмя причинѣ на голѣмы крамолы между Българе и Византийци. Въ 861 год. Борисъ ся-покрѣстилъ отъ Методіа и за честь на Византийскый царь былъ крѣстенъ *Михаилъ*. Цариградскый патриархъ Фотій писалъ тутакси на Бориса писмо, въ коѣ-то го сѣвѣт-